

Foreløbig oversættelse.
 Autentisk oversættelse fremkommer senere i
 De europæiske Fællesskabers Tidende.

Beslutning nr. 20/65 af 11. december 1963

vedrørende ændring af beslutning nr. 31/53 af 2. maj 1953 om offentliggørelsen af de af stålindustriens virksomheder anvendte prislister og salgsbetingelser

Den Høje Myndighed har

i medfør af artikel 60 § 2 a) og artikel 63 § 2 i traktaten

på baggrund af beslutning nr. 31/53 af 2. maj 1953 om offentliggørelsen af de af stålindustriens virksomheder anvendte prislister og salgsbetingelser (det europæiske kul- og stål-fællesskabs tidende af 4. maj 1953, s. 111 f) og de dertil udfærdigede ændringsbeslutninger; se desangående bekendtgørelsen om denne beslutnings nugældende ordlyd (det europæiske kul- og stål-fællesskabs tidende af 27. september 1957, s. 495 f),

og på grundlag af følgende overvejelser:

Erfaringen har vist, at beslutning nr. 30/53, med hvilken Den høje Myndighed nærmere har præciseret i artikel 60 § 1 i traktaten forbudte forretningsmetoder, ikke nøjagtigt og fuldstændigt har defineret virksomhedernes forpligtelser med hensyn til såvel deres salgsorganisationer som de for deres regning optrædende mellemhandlere.

Den høje Myndighed har derfor ændret beslutning nr. 30/53 ved beslutning nr. 19/63 af 11. december 1963.

Det er derfor nødvendigt at tilpasse virksomhedernes forpligtelser med hensyn til offentliggørelsen af pris- og salgsbetingelserne til de ændrede regler, der udspringer af beslutning nr. 19/63.

For så vidt stålindustriens virksomheder betjener sig af salgsorganisationer til salget af deres produkter, er de forpligtede til at drage omsorg for, at også disse salgsorganisationer offentliggør deres prislister og salgsbetingelser i overensstemmelse med forskrifterne i beslutning nr. 31/53. Det tillades dog virksomhederne i stedet for at offentliggøre egne prislister at henholde sig til deres salgsorganisationers prislister; det samme gælder vice-versa.

En tilsvarende regel bør også gælde for de mellemhandlere, der handler i eget navn, men afsætter virksomhedernes produkter for disses regning (kommissionærer, konsignatarer).

Af disse grunde har den høje myndighed efter at have hørt den rådgivende komité

besluttet:

Artikel 1

Artikel 1 i beslutning nr. 31/53 ændres, som følger:

»(1) Stålindustriens virksomheder skal offentliggøre deres prislister og salgsbetingelser i overensstemmelse med denne beslutnings forskrifter.

(2) Virksomheder, der for afsætningen af deres produkter betjener sig af en salgsorganisation (art. 1, stk. 2 i beslutning nr. 30/53), skal drage omsorg for, at også denne salgsorganisation offentliggør sine prislister og salgsbetingelser i overensstemmelse med bestemmelserne i denne beslutning.

(3) Stålindustriens virksomheder kan på den i artikel 4 foreskrevne måde bekendtgøre, at salget af deres produkter er baseret på deres salgsorganisations prislister og salgsbetingelser.

Salgsorganisationen kan på samme måde bekendtgøre, at salget af produkterne er baseret på virksomhedernes prislister og salgsbetingelser.

(4) For jernmalindustriens virksomheder gælder fremdeles beslutning nr. 4/53 af 12. februar 1953.«

Artikel 2

Artikel 5 i beslutning nr. 31/53 ændres, som følger:

»(1) Virksomhederne og deres salgsorganisationer skal kræve af de mellemhandlere, der sælger i eget navn, men for deres regning (kommissionærer, konsignatarer), at de med hensyn til de prislister og salgsbetingelser, som de selv offentliggør, skal holde sig til denne beslutnings bestemmelser.

(2) Såfremt disse mellemhandlere ingen prislister og salgsbetingelser offentliggør, kan de efterkomme deres forpligtelser derved, at de